

Energiministeren (Poul Nielson):

Det, som er hovedinteressen i øjeblikket, er at få skabt mulighed for at vurdere, hvor det er mest økonomisk at anlægge rørene, uden at der på forhånd er nogle bindinger af geografisk art eller på grund af meget snævre investeringsrammer. Det vil næppe blive økonomisk at gå syd for Storstrømmen f.eks. eller nord for Limfjorden; det kan man på forhånd udelukke. Men der er en række modifikationer fra den ene by til den anden inden for det område, der oprindeligt har været omtalt som fase 1-området, som man med de mængder, vi nu har, rationelt vil kunne forsyne. Men det er op til varmeplanlægningen og til en økonomisk-teknisk vurdering.

Det er korrekt opfattet af hr. Hans Jørgen Holm, at »bl.a.« betyder, at den økonomiske rationalitet, der skal ind i vurderingen, også kan betyde marginale ændringer andre steder end i Midt- og Nordjylland.

Hans Jørgen Holm (V):

Det vil altså sige, at i det omfang naturgasgrundlaget formindskes på Sjælland, vil interessen rette sig mod nord og mod øst i forhold til det forsyningsområde, der er fastlagt på nuværende tidspunkt.

Men bliver det så sådan, at de enkelte kommuner selv får lov til at afgøre, hvorvidt det for dem vil være en økonomisk rigtig løsning at vælge naturgassen fremfor kraftvarme eller eventuelt andre alternativer?

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg ved ikke, i hvilket omfang dette spørgsmål egner sig som grundlag for en generel debat om varmeplanlægningen i Danmark.

Derfor vil jeg indskrænke mig til at svare på dette spørgsmål ved at sige, at der ændres ikke i varmeplanlægningens retsgrundlag i og med, at Stignæsprojektet efter alt at dømme efter min indstilling bliver gennemført. Det vil være de samme spilleregler, der gælder. Der aktualiseres ikke med dette noget behov fra min side for nye regler i forhold til det retsgrundlag, varmeplanlægningen, siden loven blev vedtaget, er foregået på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 341

15) Til ministeren for offentlige arbejder af:**Albertsen (S):**

»Har ministeren sikret, at det ved den forestående forbedring af S-banestationerne i hovedstaden er tilgodeset at gøre disse mere handicapvenlige?«

Albertsen (S):

Baggrunden for mit spørgsmål er de fremkomne meddelelser om, at der inden for en del af de københavnske S-banestationer forestår en større moderniseringsproces. Det, jeg vil bede ministeren om, er at sige til offentligheden, om der i forbindelse med denne moderniseringsproces også vil blive iagttaget en lille smule hensyn til de handicappede.

Det er jo ikke ukendt, at netop S-banenettet spiller en stor rolle for, at de handicappede kan bevæge sig rundt i hovedstadsområdet. Men en række af de stationer, der i øjeblikket fungerer, kan faktisk ikke modtage handicappede. Det gælder enkelte af stationerne ude på Vesterbro, det gælder Lyngby, og det gælder Hvidovre og andre, hvor tilgangsforhold, toiletforhold, betjeningsforhold og andre forhold er aldeles utilfredsstillende.

Derfor ville jeg værdsætte – og jeg vil tro, at offentligheden vil være interesseret i det – om ministeren kunne give udtryk for, at man vil tage de videst mulige hensyn til den gruppe, vi her taler om, nemlig de handicappede medborgere, som har vanskeligt ved at benytte den almindelige adgangsform til S-banenettet.

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Jeg skal til hr. Albertsen sige, at i henhold til lov om hovedstadsområdets kollektive personbefordring er det hovedstadsrådet, der træffer beslutning med hensyn til anlæg og drift af de lokale DSB-strækninger i hovedstadsområdet, nemlig S-banerne samt dieselbanerne Ballerup-Frederikssund og Hillerød-Snekkersten-Helsingør. Det er således alene hovedstadsrådet, der bestemmer, hvilke forbedringer der skal foretages på S-banestationerne.

Når det så er sagt, vil jeg også sige, at de forslag, der fremkommer, udarbejdes af DSB, men deres gennemførelse afhænger af hovedstadsrådet, som også kan ændre forsla-